

gives Tiendeieren Ret til at forlange, at Af-
løsning skal finde Sted. Saa er der § 2,
der angaar disse Kommissioner. Man har
bebrejdet os, at vi vilde lade Sogneraadet
vælge den ene Kommissær. Men vi have
taenkt os, at Sogneraadet vel dog nærmest
maatte kunne siges at repræsentere Tiende-
yderne, og vi have derhos fundet saameget
mindre Betænkelse ved at give denne Ret
til denne allerede eksisterende Repræsentation —
heller end at der skulde foretages et besværligt
nyt direkte Valg —, som det for Tiendeyder-
nes Vedkommende jo kun gjælder en meget
simpel Beregning. Det er først Tiendeierens
Ret, hvor der er Tale om større Besværligheder,
hvor der er et friere Spillerum for vedkom-
mende Kommissærs Skøn. Vi have derfor
ment, at der ikke var Grund til her at foran-
stalte et helt nyt Valg, men at man meget godt
kunde lade de nu bestaaende Sogneraad vælge den
ene af Kommissærerne. Jeg kommer nu til, hvad
der er sagt om Kirketienderne og Kirkerne,
dels af det ærede Medlem for Veile Amts 3die
Valgkreds (Th. Nielsen), og dels af det ærede
Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller).
Det er især det sidste ærede Medlem, jeg hen-
vender mig til. Det er især Tilfældet, naar
Talen er om flere af disse Punkter, saa jeg
kunde næsten sige, at det er, hver Gang det
ærede Medlem for Middelfart rører ved øko-
nomiske Spørgsmaal, saa bringer hans megen
historiske Værdi, hans Kjendskab til de mange
historiske og andre Fakta, som han er saa nær-
inde i, ham tidt til at fordunkle den simple og
klare Opfattelse af disse økonomiske Forhold.
Det ærede Medlem for Middelfart ligesom ogsaa
de andre ærede Medlemmer, der talte om
Kirkerne, kom tilbage til mange gamle Lov-
stemmelse, hvad der kunde udtrages af speci-
elle forfjællige foregaaende historiske Begiven-
heder for at vise, hvilke mærkelige Forpligtelser
der kunde paahvile Kirkeierne. Jeg tror, at
naar man skal tage en saadan Sag for, og
at navnlig, naar man kommer til Expropria-
tion, til at afløse Fornuerettigheder, er der
ikke noget som helst andet Spørgsmaal berettiget
end det: Hvad er den værd for Diebliffet i
Handel og Wandel, hvad gjælder den i Die-
bliffet, og hvad hviler den paa i Diebliffet;

her gjælder ikke, hvad specielt har fundet Sted
for Aarhundreder siden, hvad der i 1700 og
noGLE er forekrevet i saa Henseende (En
Stemme: Der er ogsaa Love af 1800 og
noGLE) ja heller ikke fra 1800 og noGLE.
Ærede Medlemmer vilde se, at de Foredrag,
som ere holdte for os, for at bestride vort
Lovforslag, bedre vilde finde deres Plads ved
en anden Leilighed. Lad dem hellere blive
skrevne som Piecer til Veiledning for kom-
mende Kommissærer — de vilde endogsaa
kunne give meget betydelig Fordel, naar de
blive udgivne —, men vi have slet ikke Brug
for dem nu, de vilde kunne bruges til, at kom-
mende Kommissioner deraf kunne se alle Kir-
keierne paahvilende Forpligtelser. Ogsaa i
den Henseende maa jeg beklage, at den høit-
ærede Finanzminister har været ubillig imod
os, men det skal jeg komme tilbage til senere.
Der er sagt, at vi ikke have været udforlige
nok; men vi have troet, at netop ved et saa-
dant vanskeligt Omne var dette for os det
Klogeste og vistnok i det hele taget det Rig-
tigste (Afbrydelse), ja jeg tror ikke, at vi ere
mere dumme end Størstedelen af Menneffene,
— men ogsaa det Rigtigste at bruge meget
vide Udtryk, Udtryk, som omfattede Alt, hvad
de skulde, og jeg tror særligt, at Udtrykket:
„samtlige Kirkeierne paahvilende Forpligtelser“
er saa vidt, at deri kan Alt indbefattes, hvad
de Herrer lovligt og historisk eller Gud ved
paa hvad Maade ville lægge paa Kirkerne;
dermed kommer da Alt til at staa i Forslaget;
alle de specielle Oplysninger, som de Herrer
ellers kom med, ere meget interessante forresten,
især naar man fik dem lidt tydeligere, og naar
de — og dette gjælder navnlig det ærede
Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th.
Nielsen) — vare lidt flkreere, saa kunde
de være meget værdifulde for de Kom-
missærer, som skulle foretage det Skøn, som i
sin Tid vil blive at foretage. Det lader til,
som om man ret har fundet Fornøielse i at ud-
male — ikke de store økonomiske Fordele, som
kunne følge af Forslaget og de Reforme, som
man saa længe har ønsket — men de græs-
selige Muligheder, der kunne følge. En af
dem er, at naar Sognene fik Kirkerne, saa
kunne de komme til at give mere end Renten